

آداب قرائت نماز

چون بخواهی قرائت را شروع کنی، استعاذه اعوذ بالله من الشیطان الرجیم را آهسته بگو، آنگاه سوره «حمد» را، با آداب تمام و حضور قلب و تفکر در معانی آن بخوان، و پس از تمام شدن سوره «حمد» به اندازه یک نفس ساکت شو، و بعد از آن سوره‌های دیگر از قرآن را بخوان، و خوب است که سوره‌هایی مانند عمّ و هل اتی و لا اقسام باشد، پس از آن به اندازه یک نفس ساکت می‌ایستی، و سپس دستها را برای تکبیر، به طریقی که پیش از این ذکر شد بلند می‌کنی، بعد از آن به رکوع برو، و دست راست را سر زانوی راست می‌گذاری، پیش از آن که دست چپ را بر زانوی چپ بگذاری، و انگشتان دو دست را باز کرده، و از زانوهای خود پر می‌کنی، و کمر را خم کرده، و گردن را کشیده، مساوی با کمر قرار می‌دهی، و نگاه خویش را بین قدمها انداخته و بگو:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَمِحْمَدٍ

منزه است پروردگار بزرگم و ستایش از آن اوست.

و سزاوار است این ذکر را هفت یا پنج یا سه مرتبه بگویی، و پیش از گفتن ذکر این دعا را بخوانی:

اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ

خدایا برای تو رکوع کردم، و تسلیم تو شدم، و به تو ایمان آوردم، و بر تو توکل نمودم،

وَأَنْتَ رَبِّي خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصْرِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَلِحْمِي وَدَمِي وَمُخِي وَعَصْبِي وَعِظَامِي

و تویی پروردگارم، فروتن شد برای تو گوشم و چشمم و مویم و پوستم و گوشتم و خونم و مغزم و پی ام و استخوانهایم،

وَمَا أَقْلَتْهُ قَدَمَايَ غَيْرَ مُسْتَكْفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَحْسِرٍ

و آنچه را قدمهایم با خود برداشته، بدون سرپیچی و نه برتری جوئی و نه خستگی.

آنگاه از رکوع برخیز و بایست، و در این حال بگو: سمع الله لمن حمده [خدا هر کس را که حمدش کند شنواست] بعد تکبیر بگو، و با نهایت خضوع و خشوع به سجده برو، در حال سجده کف دستها را پهن کرده، جلوتر از زانوها بر زمین بگذار، و بر تربت امام حسین علیه السلام سجده کن، و ذکر سجود را بگو، و بهتر آن است که ذکر سجود را، هفت یا پنج یا سه بار بگویی، و پیش از گفتن ذکر، این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ

خدایا برای تو سجده کردم، و به تو ایمان آوردم، و تسلیم تو شدم، و بر تو توکل نمودم،

وَأَنْتَ رَبِّي سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ

و تو پروردگار منی، سجده کرد رویم، برای کسی که آن را آفرید، و گوش و چشمش را گشود،

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

و ستایش خدای را پروردگار جهانیان، مبارک باد خدا، بهترین آفرینندگان.

پس ذکر را بگو، و سر از سجده بردار و بنشین، و مستحب است تکبیر بگویی و روی کفل خود بنشینی و بگویی:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

و نیز بگوئی:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَادْفَعْ عَنِّي وَعَافِنِي إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خداوندا مرا بیامرز و به من رحم کن، و شکستگی ام را اصلاح فرما، و از من دفاع کن، و مرا سالم بدار، من نسبت به خیری که برایم فرو فرستی نیازمندم، مبارک است خداوند پروردگار جهانیان.

آنگاه تکبیر می گویی و به سجده دوم می روی و انجام می دهی آنچه را که در سجده اول انجام دادی، سپس سر از سجده برداشته و جلسه [نشستن] استراحت را بجا می آوری، و برای رکعت دوم بر می خیزی، و در حال برخاستن می گویی: بحول الله و قوته اقوم و اقعده [به نیرو و جنبش خدا برخیزم و بنشینم] چون به حالت آرامش قرار گرفتی حمد و سوره بخوان، و بهتر آن است که سوره توحید را بخوانی، و پس از پایان آن، سه مرتبه گفتن: كذلك الله ربی مستحب است، بعد تکبیر گفته، دستها را برای قنوت، تا برابر صورت بلند می کنی، و باطن دستها را به سوی آسمان قرار می دهی، و

غیر از انگشت بزرگ سایر انگشتان، را به هم می چسبانی و خوب است برای قنوت خواندن کلمات فرج را برگزینی و پس از آن بگویی:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خداوندا، ما را بیامرز، و به ما رحم کن، و از عافیت بهره مندمان گردان و ما را در دنیا و آخرت بسلامت دار، بدرستی که تو بر هر چیز توانائی

آنگاه می گوئی:

اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ أَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ أَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَانْتَثِقْتِي وَرَجَائِي

خداوندا، هر کس که صبح کند و برای او تکیه گاه و امیدی جز تو باشد ولی تو پناه و امید منی

يَا جُودَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرِحِمَ

ای بخشنده ترین کسی که از او درخواست شده، و ای مهربان ترین کسی که از او طلب مهربانی شده،

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي

بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و به ناتوانی و درماندگی و بیچارگی ام رحم کن

وَأْمُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ طَوَّلًا مِنْكَ وَفُكَّ رِقَبَتِي مِنَ النَّارِ

و بر من به احسان از جانب خود به بهشت منت گذار، و از آتش رهایم ساز،

وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ أُمُورِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و در وجودم و همه امورم، سلامتم بدار، به مهربانی ات ای مهربان ترین مهربانان.

و طول دادن قنوت سزاوار است، و دعاهایی که در قنوت خوانده می شود بسیار است، آنگاه تکبیر می گویی و رکوع و سجود را به همان صورتی که ذکر شد به جا می آوری و پس از اتمام دو سجده، برای تشهد و سلام بنشین، و مستحب است که روی کفل خود بنشینی، و پیش از تشهد بگویی:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى كُلِّهَا لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

به نام خدا و به جلوه خدا، و همه نامهای نیکوتر برای خداست، و ستایش خدای را، و بهترین نامها برای خداست، گواهی می دهم که معبودی جز خدا نیست.

تا آخر تشهد.